



Muistattehan Barksin Sopulivuoden?

SITÄ LEHTÄÄ EN UNOHDA KOSKAAN

Kaikkien mahdollisten uskonnollisten ideoiden rienaus on aina hyvä ajatus. Sarjakuvamaailmassa Garth Ennisin käsikirjoittama Preacher on varmaankin kaupallisesti menestynein rienaus. Mutta paljon suoriivaisempaa tavaraa on joskus julkisuuteen päästetty...

P.A.Manninen

Englantilaisen Knockabout-kustantamon Outrageous Tales from the Old Testament-albumi (vuodelta 1987) kertoo enemmän tai vähemmän aitojen Raamatun tekstikatkelmien säestyksellä seikkaperäisesti, kuinka veristä tapasikaan olla hra. Israelin Jumalan viha. Yhdysvalloissa 1990-luvun alussa Last Gasp-yhtiön kautta julkaistu lehti Sexy Stories from the World Religions rienasi sekín etupäässä kristittyjä, mutta osansa sai toki myös mm. Joulupukki. Lehden kakkosnumerossa ilmestynyt Götlibin Gods'Club on edelleenkin paras esimerkki todella tasapuolisesta rienauksesta. Siinä nimittäin kaikki herrat Zeuksesta Jeesukseen harrastavat pornoa, pieruvitsejä ja viinanjuontia.

Eniten rienauspisteitä on kuitenkin pakko antaa (kuinkas muuten) norjalaisille! Vuonojen ja vuonomaisen syvältä kotoisin olevien saatananpalvojien maa on nimittäin antanut maailmalle lehden Jesus Kristus & Co. Kyllä vain - lehden logo on kaiken lisäksi kirjoitettu has-sunkurisesti vuoron perään oikealle ja vasemmalle kallistuvilla Aku Anka -kirjaimilla ...

Tätä Jeesus Kristus ja kumppaneita myytiin Suomessa 1980-luvulla vapaa-ajattelijoiden piirissä, joten oletettavasti hirvittävän montaa kappaletta ei maamme levinnyt. Onhan se ymmärrettävää, sillä kukapa täällä norjankielisiä lehtiä lukisi? No, minä tietysti. Olin opetellut kohtuullisen lukutaidon niistä äärimmäisen halvoista norjaksi käännetyistä sarjakuva-albumeista, joita jotakin kautta valui Tampereen Arpatehtaalta paikalliseen divarimyyntiin.

Ilmeisestikin tämä vuonna 1982 ilmestynyt (ja täysin järjestysnumeroa vaille oleva) numero on ensimmäinen J.K.& Co-julkaisu. Mahdollisesti jotakin



Seurakunta puhuu kielillä

on ilmestynyt tämän jälkeenkin, mutta lehden niukka toimituksellinen anti ei kylläkään mihinkään jatkuvaan julkaisuun päin viittaa. Lukijalle kerrotaan vain, että julkaisija on Religionskritisk forlag ja päätoimittajan nimi on Dagfinn Eckhoff. Piirtäjiä on varsinaisesti mukana kolme, mutta heidän nimiään ei mainita missään. Suurimman osan materiaalista on tuottanut sinänsä sujuvasti mutta samalla aivan holtittomasti piirtävä henkilö, joka signeeraa työnsä nimellä Joss.

Tämä Joss on melkoinen veijari, jos hän on itse myös vastuussa sarjakuvien käsikirjoituksista. Tai kyllä ne pelkät kuvatkin osoittavat, että artistin päässä pyörii muutakin kuin pölyä. Jeesuksen hän piirtää lihavaksi, lyhyttukkaiseksi heeboksi, jonka kokovartalovaatteessa on edessä iso J-kirjain. Jeesuksen parta näyttää lähinnä tuhdilta mämmitahralta suun ympäristössä. Parhaiden sarjakuvien ideana on (samoin kuin Outrageous Tales -alpparissa) tulkita Raamatun splatter-pätkiä alkuteokselle uskollisesti. Profeetta Elia pistää tuhmat pakanakakarot karhujen kitaan, Jeesus ajaa pahat henget ulos riivatuista ja sisään sikalumaan, joka heti juokseekin jyrkänteen reunan yli mereen. Lopussa sekä siat että sianomistajat pelkäävät Jeesusta (ihan syystä) oikein olan takaa.

Joss (tai käsikirjoittajansa) käyttää mielenkiintoista Abbel Gabel -ilmaisua sekä demoniriivaajien huutamalla rienauksena että pyhän hengen aiheuttamana kielilläpuhumisena. Ehkä tarkoituksena on alitajuisesti vihjata, että tolkuton sekoilu on ihan yhtä kummallista aiheutui se sitten minkä hengen läsnäolosta tahansa.

Kaiken rienauksen lisäksi Jesus Kristus & Co julkaisee vielä Norjassa tuotetun kristillisen sarjakuva-traktaatin. Sen tyyli on kovasti Jack T. Chick -vai-kutteista. Lopputulos on tahattoman huumorin riemujuhlaa, joskin Helvetin kauhujen näyttäminen jää vähän puolittichen.

Jumalauta! Miksi Suomessa ei ole osattu julkaista mitään näin repäisevää lehteä? ○